

Gemeenschappelijke genetische basis van zelfbeschadiging en suïcidale gedachten

ARTIKEL

LITERATUUR

- Maciejewski DF, Creemers HE, Lynskey MT, Madden PA, Heath AC, Statham DJ, Martin NG, Verweij KJ. Overlapping genetic and environmental influences on nonsuicidal self-injury and suicidal ideation: different outcomes, same etiology? JAMA Psychiatry 2014; 71: 699-705.

AUTEUR

KARIN VERWEIJ

E-mail: karin.verweij@vu.nl

Waarom dit onderzoek?

Zelfbeschadiging, al dan niet met suïcidale intentie, is erg schadelijk en wordt geassocieerd met verscheidene psychiatrische stoornissen. In de DSM-5 worden zelfbeschadiging en suïcidaal gedrag voor het eerst geïntroduceerd als zelfstandige condities. De American Psychiatric Association tekent hierbij aan dat meer onderzoek nodig is om te kunnen bepalen of beide condities in toekomstige edities van de DSM ook daadwerkelijk als zelfstandige aandoeningen zullen worden opgenomen.

Onderzoeksvraag

In hoeverre worden zelfbeschadiging en suïcidale gedachten beïnvloed door overlappende genetische en omgevingsinvloeden?

Hoe werd dit onderzocht?

In dit onderzoek werden zelfrapportagegegevens geanalyseerd van meer dan 10.000 volwassen Australische tweelingen. Met het klassieke tweelingmodel werd bepaald in hoeverre zelfbeschadigend gedrag en suïcidale gedachten werden beïnvloed door dezelfde genetische en omgevingsfactoren.

Belangrijkste resultaten

Deelnemers die zelfbeschadiging rapporteerden, hadden een meer dan 8 keer zo grote kans om ook suïcidale gedachten te rapporteren. Resultaten van het tweelingmodel duiden aan dat individuele verschillen in zowel zelfbeschadigend gedrag als suïcidale gedachten voor bijna de helft toe te schrijven waren aan genetische invloeden en voor de andere helft aan persoonsspecifieke omgevingsinvloeden. Gedeelde (gezins)omgeving bleek geen rol van betekenis te spelen. Verder werd een sterke correlatie tussen zelfbeschadigend gedrag en suïcidale gedachten gevonden. Deze was voor ongeveer twee derde toe te schrijven aan gemeenschappelijke genetische invloeden en voor het overige aan overlappende persoonsspecifieke omgevingsinvloeden. De bevinding dat de sterke samenhang tussen zelfbeschadigend gedrag en suïcidale gedachten voor een groot deel verklaard kan worden door gemeenschappelijke genetische invloeden wijst erop dat de gedragingen gedeeltelijk beïnvloed worden door dezelfde biologische mechanismen.

Consequenties voor de praktijk

Het is belangrijk dat klinici zich ervan bewust zijn dat mensen die zelfbeschadigend gedrag vertonen ook vaker suïcidale gedachten zullen hebben (en andersom). Aangezien de kwetsbaarheid voor zelfbeschadigend gedrag en suïcidale gedachten voor een groot deel door genetische invloeden verklaard kan worden, geldt deze verhoogde kans ook voor familieleden van individuen die dit gedrag vertonen.